

mænd, lige Ret med dem selv? Naar de ville klassedele Nationen og stille nogle som fremmede, som Folk med ikke fuld Borgerret, maa enhver Tale om Nationalitet i disse Mænds Mund blive et Vrægebillede af sig selv. Nationalitetens Ide bør ogsaa give sig til Kende her. . . . (Afbrudelse.) . . . Jo, de Mænd ere vore egne Hjemmepreussere, vore egne Hjemmerussere; det er ikke gode danske Mænd, ikke Folk, der ville give alle Medlemmer af Nationen fuld Lighed eller give alle Landsmænd lige Valgret.

Dette Parti, som disse Højremedlemmer tilhøre, hævder ogsaa en Slags Eneforpagtning af Religionen. Det ærede Medlem for Hurup (Bårner) er vist ikke til Stede, skønt jeg ganske vist før saa ham, men han er jo saa optagen af gejstlige Forretninger udenfor denne Sal, at vi ikke tidt se ham her. (Afbrudelse: Det maa jo blive hans Sag.) Ja, det maa dog ogsaa være hans Vælgeres Sag. Det ærede Medlem for Hurup hævder Religionen saa stærkt. Jeg kunde ønske, hvis han var til Stede. . . . (Stemmer: Han staar derovre.) Jeg vil da gerne rette et Spørgsmaal til ham. Hvor kan han i Ord og Tale ved mangfoldige Lejligheder nævne Kristenkærlighed og dog ville være med til at nægte Medborgere lige Ret med sig selv? Hvor kan han gøre Alvor af Bibelens Ord: „Elsk din Næste som dig selv“, naar han dog ikke vil give sine Medborgere samme Valgret, som han selv har? Jeg vil gerne spørge derom og udbeder mig et rent Svar derpaa. Den Mand, som det ærede Medlem søger at efterfølge, vilde sikkert være blandt de upriviligerede Vælgere. Hvis han levede i dette Øjeblik, vilde han og de, som følge ham, sikkert ikke have privilegeret Valgret. Han og de Mænd, som fulgte hans Spor, vilde ikke være repræsenterede i det andet Ting. Saaledes er Stillingen. Hvorledes kunne disse Mænd hævde Kristendommen og Religionen, naar de ikke i Livet gøre Alvor af de kristne Grundsætninger?

Nu vilde jeg gerne til sidst rette et bestemt politisk Spørgsmaal til Højrepartiet angaaende dets Stilling her i denne Sag. Højre stiller sig altsaa paa Grundlaget: Forholdstalsvalgmaade til Folketinget uden Forandring af Forfatningen for øvrigt. Ellers bryde de sig ikke stort om at faa Sagen fremmet. Nu vil jeg spørge Højres Ordfører, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) og spørge ham paa hans Partis Vegne, om det Forslag, de her have sagt, de ville

stille, er et Ultimatum, eller om det ikke er det. Jeg tror, det vilde have sin Betydning allerede paa dette Tidspunkt at faa dette Spørgsmaal klaret. Svaret er nemlig ikke saa ganske givet, og jeg vilde gerne, inden jeg faar Svar paa dette Spørgsmaal, oplyse om, at det ingenlunde er saa ganske givet, hvorledes Højre som Parti stiller sig til det Spørgsmaal, om det er et Ultimatum eller ikke.

Jeg skal nævne, at ganske vist have visse Medlemmer af Partiet fremstillet dette Standpunkt som et Ultimatum. Der er her i København i den konservative Klub den 6. April i Aar holdt et Møde, og af Referaterne i Højres Presse fremgaar det, at Landstingsmand Pagh udtalte paa dette Møde. . . . (Afbrudelse af *Martin Madsen*.) Ja, det er en Meningsfælle af det ærede Medlem oppe fra Landstinget, der har meget mere Indflydelse end det ærede Medlem. Den nævnte Landstingsmand udtalte: Kunne vi ikke faa Forholdstalsvalgmaaden, lad os saa hellere beholde det, vi have. Saa har Højre dog deri et godt Agitationsvaaben. Jeg har tilladt mig her at vise, at det i Virkeligheden ikke er saa godt et Vaaben, men det var altsaa hans Mening, at Højre ogsaa, hvis vi bleve ved det nuværende, havde et godt Agitationsvaaben. For ham var dette altsaa et Ultimatum. Professor Scharling, en af Højres gamle Førere, har nylig i en Artikelrække i „Nationaltidende“ udtalt sig i lignende Retning og sagt, at hvis vi ikke kunde faa Forholdstalsvalgmaaden, maatte vi hellere blive ved det gamle.

Jeg vil nu spørge, om det er Højres Standpunkt i denne Sag. Jeg er ikke saa ganske sikker derpaa. Det siges ikke i det ny Højreprogram, som Højre agiterede med i denne Sommer, skønt jeg ikke tror, at saa mange Mennesker have læst det. (*Martin Madsen*: Det er deres Fejl). Nej, det er deres Fejl, som have skrevet Programmet saaledes, at man ikke kan huske det. Jeg har dog den Dag, det kom, skrevet noget op deraf, som havde Interesse. (*Martin Madsen*: Ja, De har nok læst det). Ja, vi skrive op baade Højres og Venstrés Synder og lægge disse Optegnelser i bestemte Skuffer, saa at vi kunne være i Stand til at fremdrage dem i rette Tid og paa rette Sted. Nu har jeg ønsket at fremdrage Højres Program, som Højre, mærkeligt nok, ikke selv har talt om under denne Debat. Højres Program lyder saaledes, at der kræves Forholdstalsvalg, men der tilføjes: (Saa længe vi imidlertid have Enkeltmandskredse, bør den i Grundlovens